

[Johan Philipsen.]

til at vurdere, hvorvidt indvendingerne er væsentlige eller uvæsentlige.

Må jeg endvidere spørge justitsministeren: det fremgår af hans tidligere udtalelser om en sag, der ligner denne til forveksling, at dengang var det en udtalelse fra straffelovrådet, man ønskede sig. Nu er der kommet en indstilling fra en arbejdsgruppe. Hvor er straffelovrådet blevet af i denne sag? Det vil vi også gerne have at vide i det kommende udvalg.

Men må jeg i øvrigt henvise til ministerens fremsættelse, til ministerens eget ordvalg om „dem, der bevidst beriger sig“, og så føje nogle ganske få betragtninger til. Dette område har med en lang række danske statsborgere at gøre, der er uheldige parthavere i en kompliceret lovgivning, hvis enkeltheder de vanskeligt kan forstå, og deres arbejdsmæssige muligheder for at efterleve lovgivningen er særdeles ringe.

Det går jo ofte sådan, at administrationen af de mange ting tager magten fra folk, og når der så kommer sygdom til eller en revisor udebliver, kommer de i den situation, at de godt ved, at de er ude i noget, der ikke er helt rigtigt, men hvor deres muligheder for at ændre situationen er meget små. Derfor håber jeg, at denne lovgivning, hvis hovedsigte jeg er enig i, må blive administreret efter det særdeles korrekte ordvalg, som ministeren brugte: „... udviser samme forbryderiske sindelag“.

Vi giver tilslutning på venstres vegne; vi vil gerne have de par spørgsmål klaret op i udvalget, og så håber vi, at vi kan afslutte behandlingen i enighed.

Gudme: Dette lovforslag er en naturlig følge af det forslag til ændring i kontrolloven, vi behandlede her i tinget i torsdags. Vor ordfører da var hr. Bernhard Baunsgaard, der var positiv over for forslaget til ændring i kontrolloven — eller skattekontrolloven, som den nu skal hedde — og jeg er på linje med ham i så henseende. Vi er positive over for den ændring i straffeloven, der følger af ændringen i skattekontrolloven.

Men jeg vil gerne samtidig sige til hr. Tastesen, når han før var inde på, at dette lovforslag burde betyde en almindelig skærpelse af de domme, der falder i skatteund-

dragelses- og skattesvigsager, at dér er jeg ikke sikker på, at jeg kan følge ham. Det, vi her giver mulighed for, er at forhøje straffesammen til 4 års fængsel for de særlig alvorlige tilfælde af skattesvig, og det er også i orden, at denne mulighed er til stede. Men udmålingen af straf inden for den straffesammen, der her er givet, bør fortsat være domstolens opgave. Jeg tror ikke, det er folketingets opgave at komme med en pegepind til domstolene. Under behandlingen af kontrollovsforslaget i torsdags havde hr. Bernhard Baunsgaard en lidt knubbet ordveksling med finansministeren om fru Jensens og hr. Hansens placering i forhold til kontrolloven. Jeg skal ikke genoplive denne diskussion her i salen; men i udvalget tror jeg vi kunne få nytte af at se på, hvor denne fru Jensen og denne hr. Hansen og andre skattesvigende skatteydere befinder sig i relation til begreberne „skattesvig med forsæt“ og „skattesvig af særlig grov karakter“. Jeg håber, at justitsministeren vil deltage i en drøftelse herom, sådan at vi kan prøve at finde de som, som de pågældende lovovertrædelser naturligt bør hænges op på.

Det andet element i lovforslaget er den nye forældelsesregel i straffelovens § 93. Denne bestemmelse finder vi i orden. Det er urimeligt, at vi indtil nu netop med hensyn til disse forseelser har haft en regel om principiel uforsældelighed. Men det er også rimeligt, at når man nu gennemfører en forældelsesregel, skal den have et indhold, der muliggør en relativt lang forældelsesfrist, fordi der jo er det, man i kriminologien kalder et stort mørketal, for denne forbrydelsesart. Skattesvig er noget, som man ofte sent vil opdage. Vi finder, at man har truffet et heldigt valg, når man har valgt en 10 års forældelsesfrist, og på dette punkt kan jeg ubetinget tiltræde lovforslaget.

Lütken: Debatten er jo, som det er sagt, for så vidt en fortsættelse af den, vi havde forleden om lovforslaget til ændringer af kontrolloven. Det nye, der er med i dag, er, at vi også skal beskæftige os med overtrædelse af toldloven. Det foreslås, at man flytter straffebestemmelsen for indsmugling af særlig grov karakter fra toldloven til straffeloven. Dette kan vi ikke være uenige i, for herved sidestiller man groft skattesnyderi